

dan Burdering i sin Almindelighed vilde afgive for snevre Grænser for Ublaane, og Bestemmelsen ændredes derfor derhen, at saafremt der i Ejendommen ikke tilvirkedes toldbeskyttede Varer, kunde der ved Burderingen tages et begrænset Hensyn til Værdien af de Bygninger, Maskiner og Indretninger, der ere bestemte til den særlige i Ejendommen drevne Industri, dog at der ikke kunde medregnes mere end Halvdelen heraf i den samlede Værdiansættelse. Medens man nu, som det allerede i Fjor blev udtalt fra Regeringens Side, ikke kan finde det rigtig, at der lægges en bestemt og afgørende Vægt paa, om der i en Ejendom tilvirkes toldbeskyttede Varer eller ikke, allerede af den Grund, at der ofte i samme Fabrik frembringes toldbeskyttede og ikke toldbeskyttede Varer, kan man derimod i øvrigt tiltræde Folketingets Opfattelse, at de til Ejendommens særlige Brug bestemte Indretninger ikke ganske bør udelukkes fra at komme i Betragtning ved Beregningen af Ublaansgrænsen. Den Betragtning er vel rigtig, at naar Pantet skal hvide Sikkerhed i kommende Tider og mulig under forandrede Konjunkturer, maa Hovedvægten lægges paa dets almindelige Anvendelighed til økonomisk Brug; men heraf følger dog næppe, at der slet intet Hensyn bør tages til den Indretning og Udskyrelse, der ofte med stor Bekostning er givet Ejendommen til et bestemt industrielt Brug, ligesom Trangen til faste Laan i de industrielle Ejendomme heller ikke paa denne Maade vilde kunne nogenlunde tilstrækkelig imødekomes. Man har derfor foreslaaet, at Burderingen først skal angive Ejendommens Værdi uden Hensyn til de Maskiner, Indretninger og Inventariedeles, der kun ere anvendelige til den særlige Virksomhed, og at derefter for sig angives Værdien af Maskiner m. v. af sidstnævnte Bestaffenhed; ved Beregningen af Ublaansgrænsen for Ejendommen kan Værdien af saadanne Maskiner m. v. ikke medtages med et større Beløb end Halvdelen af den for Ejendommen uden dette Tilbehør udfundne Værdi. Er Maskinernes Værdi lig med eller mindre end denne Halvdel, finder der altsaa ingen Nedsættelse af Værdien Sted, i modsat Fald nedsættes den i intet Tilfælde vil Ublaantet kunne overstige $\frac{3}{4}$ af Ejendommens Værdi, denne beregnet ganske uden Hensyntagen til de særlige Maskiner og Indretninger. Man finder denne

Beregning af Ublaansgrænsen rigtigere end den af Folketinget i Fjor vedtagne, hvorefter Værdien af Maskinerne m. v. kan medtages med sit halve Beløb og saaledes paa den ene Side altid vil være at reducere, selv om den kun udgør en ringere Del af Ejendommens Værdi uden dette Tilbehør, og paa den anden Side altid kan medregnes med Halvdelen uden Hensyn til, om denne overstiger den øvrige Ejendoms Værdi.

§ 1 c. I tidligere Forslag var for at begrænse Foreningens Risiko fastsat det Vilkaar, at der i den enkelte, til Pant tilbudte Ejendom ikke af Foreningen maatte hvides Laan større end 200,000 Kr. Da denne Bestemmelse ikke vilde den Garanti, som tilsigtedes, idet den ikke udelukkede, at der ublaantes indtil 200,000 Kr. efter forudgaaende Behæftelser, har man stærket Forbringelsen saaledes, at Foreningen ikke i en Ejendom maa hvide Laan af en saadan Størrelse, at Ejendommens Behæftelse derved kommer til at overstige 200,000 Kr. Samtidig har man ment, at denne Indstrækning kun vil være nødvendig, saa længe Foreningen virker med et mindre Ublaansbeløb, og man har derfor foreslaaet, at den bortfalder, naar det samlede Ublaant har naaet 6 Millioner Kr.

§ 1 l. Det foreslaas, at Indenrigsministeren udnævner den ene af Foreningens Revisorer og godkender Valget af den anden; de foregaaende Forslag forbeholdt, for begge Revisorerens Vedkommende, kun Godkendelsen for Indenrigsministeren.

§ 2. Fordringen om Tilbejbringelsen af et Garantifond, der skal tjene Obligationsejerne til Sikkerhed, saa længe indtil Reserve- og Amortisationsfondet har naaet en vis Størrelse, har man gjort afhængig af, at Indenrigsministeren stiller Forlangende derom; paa samme Maade var Bestemmelsen affattet i det af Folketinget i 1890—91 vedtagne Forslag. Man mener nemlig at Spørgsmaalet om Nødvendigheden af et saadant Fond og navnlig om Fastsættelsen af dets Størrelse rettest afgøres under Hensyntagen til samtlige ved Foreningens Oprettelse til Stede værende Forhold, derunder de Vilkaar, Foreningen maatte kunne faa sig for Ansættelsen af sine Kasseobligationer.